Πέντε Νοεμβρίου, νωρίς το πρωί, λίγο πριν πλακώσουν οι ισχυροί νοτιάδες και ανοίξουν οι ουρανοί ανέβαινα ήσυχα τους χωματόδρομους από τις νοτιοδυτικές πλαγιές του Πεντελικού προς το μοναστήρι. Αφηρημένος. Η λεπτή, όμορφη, καλλίγραμμη φιγούρα του 250 CRF L, δεν είχε τη δύναμη που κάνει έναν αναβάτη, να είναι κάτι ανάμεσα σε φοβισμένος και ευτυχισμένος, αλλά με ταξίδευε αρμονικά και μου παρείχε το πλεονέκτημα να σκέφτομαι κι' άλλα, πέρα από σκληρό γεμάτο πέτρες οδόστρωμα.

Φτάνω έτσι στο διάσελο κάτω από την κορφή με τις δυο κεραίες, εκεί που σχεδόν πάντα φυσάει. Μάρτυρες τα δυο πεύκα που μεγάλωναν παράλληλα με τη γη, παρασερμένα από τους μόνιμους βοριάδες. Μεγαλώναν, διότι από τις φωτιές του 2007 έχουν μείνει μονάχα οι καψαλισμένοι κορμοί τους και τίποτα από τις βελόνες που χάριζε σκιές το παρακείμενο μικρό μαντρί, μέσα από το οποίο, δεκάδες κατσίκες κοίταζαν απορημένες το απρόσκλητο εποχούμενο δίποδο. Στάθηκα λίγη ώρα τις κοίταζα και εγώ ανάμεσα από τις λαμαρίνες που είχε τοποθετήσει ο ποιμένας για προστασία και ασφάλεια.

Εκείνη τη στιγμή μου ήρθαν στον νού οι πρωθυπουργικές, τηλεοπτικές, θριαμβευτικές, εξαγγελίες της προηγούμενης νύκτας περί πανελλαδικού δωρεάν wi – fi. Δεν τον είχα ακούσει. Είχε όμως φροντίσει φίλος τις, πρωί – πρωί, εν εξάλλω καταστάσει να με ενημερώσει στολίζοντας ενίοτε τον πρωθυπουργεύοντα.

Ήταν ίσως λάθος μας που είμαστε βέβαιοι πως ο πιο κουτός αιρετός πρωθυπουργός, από συστάσεως ελληνικού κράτους ήταν ο προηγούμενος. Έτσι μετά την μεγαλειώδη ρήση του υπουργού ναυτιλίας και Αιγαίου της συγκυβέρνησης, Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη, πως όσοι δεν έχουν να πληρώσουν τα διάφορα χαράτσια ας πουλήσουν τα σπίτια τους, ήρθε και ο πρόεδρος της κυβερνήσεως να μας ανακοινώσει περιχαρής περί του δωρεάν wi - fi.

Έχοντας λύσει όλα τα υπόλοιπα προβλήματα, όπως π.χ. η ανεργία, έχοντας επιστρέψει τα χρήματα που χάθηκαν από τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου, έχοντας επανορθώσει το κύρος της χώρας στους δανειστές μας, έχοντας αποκαταστήσει ισορροπίες στην αγορά, έχοντας κερδίσει την εμπιστοσύνη των πολιτών και έχοντας υψώσει πάλι την ελληνική σημαία ψηλά όπως τότε, πριν τριάντα χρόνια, που τιμούσε με την παρουσία του τις εορτές στην "Πηγάδα", ήρθε και η ώρα να μας δώσει το πρώτο χειροπιαστό δείγμα από το success story
:
Free
wi
–
fi
! Είπε και άλλα χαριτωμένα, πως πήρε το αυτοκίνητο και πήγε μόνος στο Λουτράκι και του είπαν οι ντόπιοι
«μπράβο Αντώνη», «προχώρα» και τα τοιαύτα.

‘Εριξα μια ματιά στα τραγιά και τις κατσίκες. Θαρρώ πως ο δικός τους τσομπάνης, απευθύν εται σε αυτά με μεγαλύτερη ευθύτητα από ότι ο δικός μας. Θαρρώ πως ο δικός τους ο τζομπάνης είναι δικαιότερος και τα πονά περισσότερο απ’ ότι ο δικός μας. Θαρρώ πως ο δικός τους έχει διώξει κάθε λύκο από κοντά. Ο δικός μας το αντίθετο. Όπως μας έχει πεί κι ο Τιβέριος, που κάτι είχε καταλάβει από ηγεσία εδώ και 20τόσους αιώνες:
«Το καθήκον του καλού ποιμένα, είναι να κουρεύει το ποίμνιο, όχι να το γδέρνει».
Ο δικός μας, τα έχει μπερδέψει, θαρρώ. Επίσης, παρά τα βαρέλια και τις μπανιέρες το δικό τους μαντρί μου φάνηκε πιο καθαρό. Τέλος δεν πρόσεξα κανένα τράγο να σκοτώνει καμιά κατσίκα για κανένα λόγο.

